Slezská diakonie
Dobrovolnické centrum
SPC N 454/54
794 01 Krnov

DOBROVOLNICKÝ ZPRAVODAJ

Ohlédnutí se za činnosti dobrovolníků v roce 2020

Rok 2020 začal tradičně, jako každý předchozí rok. Dobrovolníci se po vánočních svátcích vrátili do svých služeb plni sil a ochoty pomáhat. Než se ovšem stačili rozkoukat, vše změnila pandemie koronaviru. Najednou nebylo možné do služeb vstupovat, bylo potřeba reagovat na nově vzniklou situaci. Nejčastěji se opakovalo slovo rouška. Proto se novou náplní činnosti dobrovolníka stalo šití roušek. Několik set ušitých kusů jsme od dobrovolníků předávali směrem k pobytovým sociálním službám, kde je potřebovali nejvíce. Roušky se šily nepřetržitě po dobu čtyř měsíců. Ovšem vznikly další mimořádné situace. Lidé byli izolováni, prahli po kontaktu s okolím. Proto se dobrovolníci zapojili také do telefonátů, videohovorů, natáčeli videopozdravy. Díky spolupráci s MIKS Krnov jsme mohli dobrovolníkům distribuovat pohlednice, na které pak dobrovolníci psali osobní vzkazy všem klientům pobytových služeb v Krnově, v Městě Albrechticích, ale i v Osoblaze. Dobrovolníci přicházeli s otázkou „Jak mohu být nápomocný?“, ale také se svými vlastními nápady: „Natočíme pohádku. Příběh s dobrým koncem. Dobré konce nyní potřebujeme.“

Předchozí rok ukázal nejen to, jak jsou dobrovolníci v sociálních službách potřeba, ale i to, kdo je vlastně dobrovolník. Status dobrovolníka loni nabral na větší váze. Kolikrát jste vy slyšeli nebo četli: „Hledáme – Potřebujeme dobrovolníky!“ Dobrovolníci jsou lidé, kteří přes rizika, bez odměn, a s obrovskou duševní silou pomáhají lidem, kteří to potřebují. Nečekají vyznamenání, pochvalu, ba ani děkuji. Pro ně je největším štěstím štěstí toho druhého. Ten pocit je zkrátka k nezaplacení.

Děkujeme všem dobrovolníkům, spolupracujícím organizacím, ale také naším donátorům, bez kterých by se práce dobrovolníků neobešla. Díky podpoře Moravskoslezského kraje, města Krnova, obcí Osoblaha a Slezské Rudoltice jsme mohli nakupovat potřebný materiál a realizovat práci dobrovolníků, i když jinak než bylo běžné. (hg)

Dobrovolníci natočili příběh o štěstí, lásce a pochopení pro klienty sociálních služeb.

Potěšte na Vánoce DRUHÉ

Potěšit něčím od srdce, něčím vyrobeným vlastními silami, obohacené o sebe, svůj zájem o druhé lidi a chuť potěšit je. To jsou hlavní myšlenky naší tradiční akce, kterou organizujeme již od roku 2014. Jedinou změnou v minulém roce bylo to, že jsme dárky nemohli předat osobně s dobrovolníky, ale poslali jsme je klientům z Domova pro seniory v Krnově, z Domova pro seniory v Osoblaze, na Charitní dům Salvátor a na lůžka sociální péče, prostřednictvím pracovníků daných služeb. Děkujeme moc všem, kteří se zapojili do výroby a darování originálních dárečků. Velmi si vážíme nově zapojených dobrovolníků, ale také stálicím, mezi které patří učitelé a děti ze Základní školy v Zátoře, ze Základní školy na Janáčkově náměstí v Krnově a z Mateřské školy na ulici Svatováclavská v Krnově. (vž)

Pečení pro Domov seniorů

V Domově pro seniory v Krnově se v měsíci lednu potýkali s tíživou situací. Mnoho klientů i pracovníků onemocnělo nemocí Covid-19. Pracovníci domova si, i přes výpomoc vojáků, sáhli na dno svých sil, a tak se zaměstnanci v naší oblasti rozhodli potěšit je a povzbudit. Do nedělního domácího pečení se zapojila každá služba Oblasti Krnov, Bruntál. Pracovníkům a klientům domova pro seniory jsme pak v pondělí ráno dovezli sladký “doping” jako symbolickou podporu. Přejeme jim mnoho síly a pevné zdraví!

Vážím si všech kolegů, kteří se do nedělního pečení zapojili a přinesli povzbuzení ostatním v tomto náročném období. Ludmila Vajdová

„Tak tohle překvapení při pondělním ránu nemělo chybu. Během víkendu pracovníci všech služeb Slezské diakonie pekli jako o závod, aby nám dnes doručili maxi sladké pokušení pro naše pracovníky a klienty. Uznejte sami, že tohle se jen tak nevidí – koláče, bábovky, rolády, dort, řezy, slané pečivo, muffiny … vše jsme rozdělili mezi všechny pracovní úseky, do covid zón a na oddělení. A všichni tedy koukali. Moc děkujeme Slezské diakonii za tuto podporu, že jsou s námi i v myšlenkách v této nelehké situaci a velmi si toho vážíme . Nejde to příliš ani vyjádřit slovy, je to pocit sounáležitosti, respektu, obdivu … Už se těšíme, až společně zase rozjedeme pro klienty Kavárnu u Jarušky a další spolupráci!” uvedla Ing. Kateřina Michalcová, ředitelka Domova pro seniory Krnov p. o.

Z Francie do Krnova

Musím přiznat, že tato dobrovolnická zkušenost je má nejlepší. Do projektu Evropského dobrovolnictví jsem se rozhodla jít, abych získala větší zkušenosti v práci v sociální oblasti. Českou republiku jsem si vybrala náhodou, ale teď mám pocit, že to vše rozhodl osud. Bála jsem se, že když nebudu mluvit stejným jazykem, bude moje dobrovolnická cesta velmi těžká. Ale každý den nacházíme všichni společně cesty, jak spolu komunikovat. Do pracovního týmu v denním stacionáři Benjamín Krnov jsem byla velmi dobře přijata, integrovala jsem se s velkou lehkostí, která okamžitě zmírnila moje obavy. Tento tým je úžasný, protože je jako moje rodina, ve které jsem vždy vítána a cítím se zde jako doma. Každý člen tohoto týmu je starostlivý, pozorný a zapojený do své práce tak, že dny a životy klientů služby jsou ještě krásnější. Budoucí dobrovolníci budou mít štěstí, až zde budou. Nejlepší je, aby byli co nejpřirozenější, což jim pomůže v tom, cítit se dobře. Ze své zkušenosti vím, že kdykoliv potřebuji nějakou pomoc, nebo mě něco trápí, je tu pro mě někdo, kdo mě vyslechne a podpoří a to je velice uklidňující. Tento rok zůstane v mé paměti a když si představím, že odsud budu odcházet, láme mi to srdce, protože jsem velmi připoutaná ke všem lidem v této službě. *Camille Grimaud*

10 LET DOBROVOLNICKÉHO CENTRA V KRNOVĚ

Doteď si pamatuji, jak za námi Verča Židková přišla do školy a vyprávěla nám o dobrovolnictví. Tenkrát mě to tak nadchlo, že jsem u dobrovolničení vydržela dlouhé 4 roky v Krnově a pak ještě 2 roky v Ostravě. Během těch let jsem potkala spoustu skvělých lidí, se kterými jsme se spřátelili. Verču, Hanku, skvělou partu dobrovolníků a skupinu úžasných dětí, se kterými jsem trávila svůj volný čas. Prošla jsem programem dobrovolníků v rodinách, v „herně“ pro děti ze sociálně slabších rodin, doučováním, ale nejvíce mě zasáhly víkendy a příměstské tábory s různě hendikepovanými dětmi, ke kterým jsem se díky dobrovolnickému centru dostala. Právě ony víkendy a tábory mi daly další pracovní cíl, a to práci s hendikepovanými dětmi a mládeží. Děkuji Dobrovolnickému centru a všem zúčastněným za krásné vzpomínky i nové životní zkušenosti a příležitosti. Přeji Dobrovolnickému centru hromadu dalších skvělých, kvalitních a pohodových dobrovolníků, a Verči a Hance kupu pevných nervů ve vedení aspoň do dalších kulatých narozenin centra.
Saša Sikorová

V roce 2006 jsem se stala dobrovolníkem ve středisku Benjamín. Impulzem byla má neteř, která se narodila s hydrocefalem a DMO. Do střediska jsem docházela 2x v týdnu a pomáhala v rehabilitacích. Seznámila jsem se se spoustou lidí a dětí. Je to krásná a záslužná práce a do mého života přinesla spoustu nezapomenutelných okamžiků. „A na co ráda vzpomínám?“ „Na všechno. Na úsměvy dětí, kterým jsem při terapiích zpívala, na záři v jejích očích, když jsem se jim věnovala, na humorné historky některých z nich a na ten pocit, který vám nikdo nevezme. Pocit štěstí a lásky. Díky dobrovolnictví jsem se dostala ke své nynější práci. Byla jsem oslovena školou, která sousedí se střediskem Benjamín, zda bych neměla zájem nastoupit v novém školním roce jako asistent pedagoga. A tak se stalo. Středisku Benjamín a dobrovolnickému centru přeji spoustu skvělých a usměvavých dobrovolníků, spoustu nezapomenutelných zážitků a ještě mnoho úspěšných let jejich činnosti. Lenka

Přání od našich současných i dřívějších dobrovolníků

Deset let je krásný věk, za tu dobu již centrum ušlo velký kus cesty a věřím, že minimálně několik desítek let ještě půjde. Na období, kdy jsem byla součástí dobrovolnického týmu v tomto centru, vzpomínám velice ráda. Množství zážitků se snad ani nedá vyčíslit, stejně tak jako množství úžasných lidí, které jsem měla tu čest poznat. Ráda jsem se zapojovala do různých akcí, díky kterým jsem dostala šanci nahlédnout do světa, jindy téměř neviditelného.Díky tomu, že jsem měla možnost být dobrovolníkem, jsem se mohla seznámit s reálnými lidmi, situacemi, strastmi i radostmi. Občas možná lituji toho, že jsem se dobrovolnictví v sociální oblasti nezačala věnovat dříve. Dobrovolnictví mi umožnilo si uvědomit, že ne vše co se zdá banální, takové opravdu je. Být dobrovolníkem není vždy růžové, ale o to opravdovější. S úsměvem dnes vzpomínám na dobu, kdy jsem trávila víkendy u klienta, aby si jeho rodina mohla po celém týdnu odpočinout. Na to jak jsme se učili spolu vycházet, poznávali se. Přiznám se, že to bylo opravdu někdy náročné, dokonce jsem několikrát přišla domů s brekem a se slovy „ končím“. Ale vždy jsem vzala službu další a další víkend, nevzdala jsem to a nakonec jsem se na tyto víkendy těšila, naučili jsme se spolu vycházet, komunikovat. Právě on mne naučil, že ne vše musí být, tak jak bych chtěla nebo čekala, že by mělo být. Ráda také vzpomínám na víkendové pobyty s rodinami, které občas spíše připomínaly fitness víkend, hlavně když si některé dítko usmyslelo, že nechce být zrovna tam, kde jsou i ostatní a rozhodlo se rozeběhnout jinam. Bylo krásné vidět, jak si rodiče v klidu mohou vypít kávu, aniž by běhali za tím svým pokladem, který má občas svůj svět, což si plně uvědomuji až dnes jako máma.Nyní pracuji jako sociální pracovník, a neustále čerpám právě ze zkušeností a zážitků, získaných během dobrovolnictví. Mám to štěstí, že během své profesní dráhy jsem poznala a poznávám úžasné kolegy, kteří se své práci věnují srdcem, s odhodláním a trpělivostí, přesto, že cesta není vždy jednoduchá, a za to jim patří veliký DÍK!!! Dobrovolnictví je možností jak poznat sám sebe a také možnost na sobě pracovat. Přeji Dobrovolnickému centru, aby ve svém úsilí neustávalo a mělo dobrovolníky, kteří se budou zapojovat do činnosti s chutí, trpělivostí a dobrou náladou, ta totiž kolikrát umí srovnat kdejakou bariéru.
Veronika Metznerová

Za sebe chci popřát ještě léta skvělé práce k 10. výročí založení dosud fungující dobrovolnické organizaci, u které jsem začínala jako dobrovolná pracovnice ve Slezské diakonii Benjamín. Mnozí lidé si ani nedovedou představit práci s lidmi s mentálním a tělesním postižením , kteří jsou závislí na pomoc druhých. Tato práce je náročná jak po psychické , tak po fyzické stránce, a to nejen pro dobrovolníky, ale pro všechny ty , kteří se starají a vedou celý chod organizace pro spokojenost a potřeb klientů, kteří ji navštěvují a odměnou je jim spokojenost, úsměv ale i láska, která je klientům vidět na očích. V nich jsem se naučila nemyslet na sebe. Slůvko ,JÁ, je až na posledním místě. Více si vážím zdraví, které lidé berou jako samozřejmost. Touto organizací Slezská diakonie jsem odtartovala svou dosavadní práci v Domově pro seniory. Veděla jsem po zkušenosti v Benjamínu, která mi dala moc, že práce bude těžká, a musím mít hodně trpělivosti. Nyní v době Covidu si nejen já a ostatní pracovníci sáhli na samé dno a to, jak porazit virus nemocí , tak vyčerpaností, ale věřím, že se vše vrátí do normálu a budeme pokračovat v práci bez stresu. A proto Vám přeji aby všichni pracovníci, dobrovolnící a klienti byli spokojení a štastní. Měli vždy úsměv na tváří, i když to nebude jednoduché. :) Vaše dobrovolnice Vendula Šubjaková

Dobrovolnické centrum Slezské diakonie v Krnově slaví v roce 2021 své desetileté působení. První dekádu svého působení jsme zakončili velmi zajímavým rokem, který zasáhl do životů spousty lidí, a slovo dobrovolnictví a dobrovolnická pomoc se začalo skloňovat mnohem častěji než dříve. S radostí jsme sledovali spoustu neformálních skupinek lidí, kteří šili roušky a rozdávali je druhým. Nabízeli svou pomoc především sociálním a zdravotním službám. Věříme, že tento náročný rok ukázal spoustě lidem krásy dobrovolnické činnosti, a že my můžeme druhou dekádu působení našeho centra obohatit i o tyto zkušenosti a spolupráci s novými dobrovolníky.

10 let v číslech

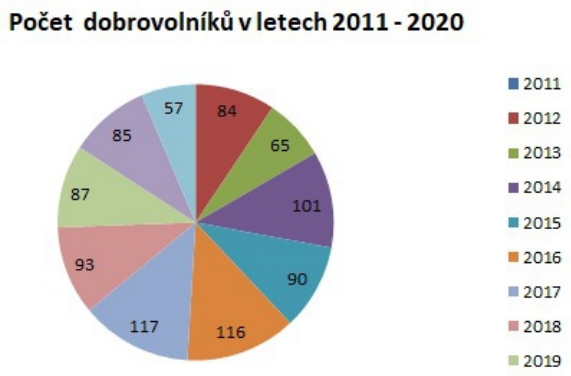

Dobrovolnické centrum Slezské diakonie v Krnově získalo čestné uznání hejtmana Moravskoslezského kraje za společenskou odpovědnost v letech 2012, 2013, 2014, 2015 a 2016. V roce 2017 jsme získali ocenění Dobré Duše.

2011: vznik Dobrovolnického centra v Krnově - dobrovolnická činnost ve střediscích Slezské diakonie, od května v DOZP Harmonie p.o. a od listopadu v Domově pro seniory Devětsil na Ježníku.
2012: Rozšíření spolupráce se Sdruženým zdravotnickým zařízením - oddělení interna, vydání první brožurky pro dobrovolníky.
2013: Rozšíření působnosti centra do Města Albrechtic; zapojení se do akce Pomněnkový den na podporu linky bezpečí; vznik akce Potěšte na vánoce druhé.
2014: Navázaná spolupráce s ÚP - prezentace dobrovolnictví v rámci JOB klubu; zapojení se do akce Pomněnkový den na podporu linky bezpečí; organizace akce Potěšte na Vánoce druhé.
2015: Organizování prvních besed o dobrovolnictví pro veřejnost; navázána spolupráce s EDUCO Centrum Krnov - prezentace dobrovolnictví pro účastníky kurzu; rozšířena spolupráce s Domovem pro seniory v Obolaze p.o. a na lůžka sociální péče v Městě Albrechticích. První organizování akce Krnov pro autismum ke Světovému dni lidí s autismem.
2016: Zapojení se do akce Bílá pastelka na podporu Tyflocentra a Tyfloservisu; organizování akcí Krnov pro autismus a Potěšte na Vánoce druhé.
2017: Vznik projektu „Kavárna U Jarušky”; zapojení se do akce Bílá pastelka na podporu Tyflocentra a Tyfloservisu; organizování akcí Krnov pro autismus a Potěšte na Vánoce druhé. Aktivní zapojení do programu v rámci Dobrého srdce Krnova. Rozšíření spolupráce na oddělení neurologie.
2018: Zapojení se do akce Bílá pastelka na podporu Tyflocentra a Tyfloservisu; organizování akcí Krnov pro autismus a Potěšte na Vánoce druhé. Aktivní zapojení do programu v rámci Dobrého srdce Krnova. Rozšíření spolupráce s Charitním domovem Salvátor.
2019: Organizování akcí Krnov pro autismus a Potěšte na Vánoce druhé. Aktivní zapojení do programu v rámci Dobrého srdce Krnova a na Run and Help.
2020: Navázání spolupráci s organizací DOFE (Mezinárodní cena vévody z Edinburgu); organizování akcí Krnov pro autismus a Potěšte na Vánoce druhé. První vydání Dobrovolnického zpravodaje.

Jak to s Kavárnou „neskončilo"

Kávarna U Jarušky už téměř rok nefunguje, v létě se nám podařilo vyjet pouze dvakrát. Posíláme sice pozdravy do služeb, kam se svou kávou vyjíždíme, uvědomujeme si, že je situace taková, jaká je... Ale co teď? Vzdát to? Tohle není náš styl! A proto jsme teď na přechodnou dobu zvolili netradiční způsob. Domluvili jsme se s Domovem pro seniory v Krnově a Charitním domem Salvátor v Krnově, že to zkusíme jinak. My dodáme suroviny, nádobí a pracovníci dle možností budou ve svých službách uspořádávat kavárnu bez nás. Naše kavárničky však nejsou jen o občerstvení a setkání se, vždy se snažíme vymyslet nějaký zajímavý program nebo besedu, která zpestří společně prožitý čas. I zde jsme měli štěstí, začali jsme oslovovat své známé a ti zase jiné známé, a nakonec se nám podařilo zajistit celkem pestrou skupinu lidí, kteří jsou ochotní s námi udělat rozhovor, zazpívat nám písně, poslat záznam z divadelního představení. Takto získané materiály zašleme do služeb a ke kávě je rázem program, který aspoň na chvíli spolu s vůní kávy, pomůže zapomenout na to, co se kolem nás děje. Mezi naše vážené hosty patří například Alena Hladká, která nás potěšila svými písněmi, Vojtěch Morava z loutkového spolku Dokola, který zaslal krom povídání záznam z divadelního představení, herečka Monika Zoubková, jež s námi natočila online rozhovor o své tvorbě, vztahu k městu Krnovu, Adam Martinec, rodilý krnovák, jež natočil dva úspěšné studentské snímky nám odpověděl na pár otázek. Z oblasti cestování se o své zážitky podělily Nicole a Lucie Ehrenbergové s příspěvkem Měsíc v ráji, kde nám představily kouzelnou Srí Lanku, Kristýna Podeszwová s tématem Češi a Slováci v Kanadě. Velmi si vážíme toho, že přibývají lidé, kteří se i tak netradičně chtějí zapojit do našeho programu, děkujeme pracovníkům služeb, že i přes nelehké období pomáhají s přípravou kavárny, i když bez nás, věříme, že již brzy s námi. (sd)

Seznamte se s našimi koordinátory ...

Dobrovolnické centrum tvoří hlavně dobrovolníci a lidé, za kterými s dobrovolníky docházíme. Důležité je ale nezapomínat na lidi, kteří Dobrovolnické centrum dělají tím, čím je. Pracovníci, kteří komunikují s dobrovolníky. Jsou to ti, kteří stojí za různými akcemi. Oslovují veřejnost, aby jí také namotivovali stát se dobrovolníkem. O zapojené dobrovolníky se starají, motivují je, hovoří s nimi o různých situacích, se kterými si samotní dobrovolníci někdy neví rady. Spolupracují se sociálními službami a lidmi, kteří je využívají nebo v nich žijí. Společně s nimi vyhledávají nejvhodnější činnosti pro dobrovolníky a my jsme opravdu rádi, že máme tak skvělý tým koordinátorů dobrovolníků. Náš tým totiž dělá naše Dobrovolnické centrum.

Prvním koordinátorem dobrovolníků, kterého vám nyní představujeme je paní Veronika Papajová. Veronika pracuje v Domově pro seniory v obci Osoblaha na pozici aktivizační pracovník. Mezi její další pracovní zkušenosti patří koordinace sociální služby pro rodiny s dětmi ve Městě Albrechticích a pozice kuchařky na Základní škole v Osoblaze. „Každá práce byla krásná a jiná. Pracovat se seniory každý pracovní den je něco nádherného. Je to úžasná práce, která je dělána hlavně srdcem. Nikdy bych neřekla, že budu tak spokojená ve svém zaměstnání, které je tak flexibilní a plné překvapení, příběhů, lásky, něhy, důvěry, porozumění, a jak velký význam má pohlazení. Miluji svou práci a náš seniorský kolektiv." Veronika je koordinátorem dobrovolníků právě v Domově pro seniory v obci Osoblaha, kde sama působí a dále na lůžkách sociální péče ve Městě Albrechticích. S Dobrovolnickým centrem spolupracuje od roku 2011, kdy jsme začali spolupráci se Sdruženým zdravotnickým zařízením ve Městě Albrechticích na lůžkách sociální péče. Veronika se od počátku věnuje dobrovolnické činnosti a podpoře dobrovolníků právě na tomto oddělení, kde zůstala jako koordinátor i při své rodičovské dovolené nebo při práci v Domově pro seniory.

Práci s lidmi seniorského věku, kterým se věnuje profesně i prostřednictvím Dobrovolnického centra jí velmi naplňuje, a sama ji hodnotí jako svou srdeční záležitost. „Hlavní důvod proč se cítím tak dobře v práci, a proč se mi dobře pracuje, ale také to co si málokdo uvědomuje, je že senioři nepotřebují mnoho, aby byli šťastní a dali vám to najevo. Stačí pohlazení, rozhovor, úsměv, objetí, to všem udělá dobře jen na to zapomínáme. Jednou jsem donesla do práce mé první vyklubané káčátka. Krásné malé žluté uzlíčky v košíku. Nedovedete si představit kolik radosti, úsměvu a něhy dokázali vykouzlit na každém pokoji. Kolik vzpomínek připlulo s proutěným košíkem. Stačí málo, aby se srdce naplnilo", doplnila Veronika Papajová.

Dobrovolnictví v Domově pro seniory

Do Domova pro seniory docházíme s dobrovolníky již od samého začátku fungování Dobrovolnického centra. Jak s našimi dobrovolníky a jejich činností zamávala situace způsobená onemocněním COVID, a jak nyní mohou dobrovolníci působit, se dočtete v krátkém rozhovoru s vedoucí úseku a kvality paní Sylvou Krejčí, DiS.

Omezení v ČR přineslo i spoustu omezení pro možnost realizovat dobrovolnickou činnost v Domově pro seniory. Co pro vás a vaše klienty znamenalo to, že jste nemohli mít dobrovolníky v domově?

V našem zařízení jsme rádi, když k nám pravidelně dochází dobrovolníci a myslím přímo individuálně za klienty, ale také nesmím zapomenout na Kavárničku u Jarušky. Která nám velice chyběla. Minulý rok byl nepopsatelný. Spousta novinek, zákazů, informací pro nás, klienty i rodiny. Bylo to podle mě náročné pro všechny. Nedávno jsem přemýšlela, jak to začalo. Člověk se bál, a bylo spoustu zničených rukou od dezinfekce. A hlavně nám v domově chyběl každodenní čilý ruch, klienti vyhlíželi svého dobrovolníka, a neměli si tak s kým popovídat.

Náhradou za osobní kontakt vzniklo dobrovolnictví přes internet. Online rozhovory, setkávání. Jak toto hodnotíte?

Online svět a dobrovolnictví je zajímavé spojení pro naši cílovou skupinu. Zažíváme rozhovory s rodinou přes Skype, Whats Up, Messenger. Rodiny ví, jak mají se svým blízkým komunikovat, jak získat jeho pozornost. U dobrovolnictví je to opravdu o zdravotním stavu klienta. Máme klientky, které se vždy těší na středu, kdy proběhne skype rozhovor s panem knězem, ale více klientů se těší na osobní setkání a jeho návštěvu.

Jaké jsou nyní možnosti zapojit se do dobrovolnické činnosti u vás? Jaké jsou podmínky pro potencionální dobrovolníky a hlavně s čím vám nyní mohou nejvíce pomoci. Co od nich očekáváte?

Ráda bych přivítala nové dobrovolníky. Být dobrovolníkem je činnost, kterou musí mít daný člověk v sobě. Nejvíce mi chybí dobrovolnicí, kteří navštěvovali naše klienty a probíhal rozhovor. Rozhovor/komunikace je důležitá. Naši klienti rádi sdělují jaké to bylo za jejich mládí. Možností je také strávit společný čas na naší zahradě nebo doprovodit klienta na procházku. Aktuálně vyžadujeme prokázání požadavku na testování nebo vakcinaci dobrovolníka, jakožto návštěvy v zařízení.

DEN AUTISMU na Velký pátek

Viděli jste filmy Mary a Max, Rain man, Adam, Výjimeční, Temple Grandin, Simonuv vesmír a nebo sledujete český seriál Kukačky? Filmů, dokumentů, které popisují výjimečnost lidí s autismem je celá řada. Proto i tento rok jsme si v Krnově 2. dubna připomněli Mezinárodní den porozumění autismu. Pro Krnováky je již tradicí, že se rozsvítily modře ciferníky hodin na radniční věži. „Lidé na celém světě se zapojují do osvětových kampaní, které spojuje modrá barva. Proč modrá? Je barvou komunikace a sebevyjádření, což je jedna z oblastí, ve které mají lidé s autismem největší potíže." sdělují organizátoři akce ze Slezské diakonie.

V minulých letech jsme na náměstí organizovali happening - osvětovou akci, kde přišly děti ze škol a také veřejnost. Pořizovali jsme společnou fotografii a připravovali spoustu prožitkových stanovišť, která ozřejmovala a přispívala ke zvýšení povědomí lidí o autismu. Kvůli stále trvajícímu nouzovému stavu, kdy se nesmí lidé shlukovat a sdružovat, chceme tento den připomenout a veřejnost vyzýváme ke tvorbě. Namalujte obrázek na téma, jak si představujete život člověka s autismem. Odneste ho do obchůdku Barevný domov a obratem získáte cenu. Obrázky vylepíme na jedné z výloh krnovského náměstí, kde budou i základní informace o autismu a také ohlédnutí na minulá léta, kdy jsme se k tomuto dni společně scházeli.

Modelový příklad člověka s diagnózou autismu neexistuje. Autismus mohou mít lidé s mentální retardací, ale také s nadprůměrnou inteligencí, může se jednat o člověka uzavřeného, tichého, klidného, a nebo naopak velmi aktivního i s poruchami chování. Někteří lidé s touto diagnózou vyžadují speciální vzdělávání a neustálý dohled, jiní žijí samostatně, jsou úspěšní v zaměstnání. Autismus je poruchou vývoje sociální interakce a komunikace. Jde o vrozenou odlišnost ve vývoji a fungování mozku. Průměrný odhad výskytu autismu v populaci se v průměru pohybuje mezi 1,5 - 2%. Každý rok se tak narodí v České republice okolo 1500 - 2000 dětí s PAS. (sg)

Výstava na náměstí

Jsem Jakub a mám diagnózu dětský autismus.

Odlišnosti ve vývoji u mě pozorovali rodiče už od raného věku. Byl jsem pomalejší a s hračkami jsem si hrál jinak, než většina dětí v mém okolí. Skládal jsem je do řádků, podle barev a taky jsem potřeboval, aby vše kolem mě mělo nějaký řád. Nerozuměl jsem souvislostem a na venek to vypadalo, jako bych o činnosti kolem mě neměl zájem. Můj celkový vývoj byl pomalejší. Chodit jsem začal až ve čtyřech letech. V mateřské školce mi dělala asistentku moje maminka a na základní škole jsem pracoval podle speciálního individuálního plánu. Svět a dění kolem jsem lépe poznával pomocí obrázků a pomocí struktury. Struktura je rozvrh, který udává sled, co a jak jde za sebou. Vytvářím si tak představu, co mám dělat teď a co mě čeká za hodinu, za dvě nebo na konci dne. Vím, že se během dne mohu na některé aktivity těšit a taky vím, že si tento obrázkový „rozvrh dne" můžu upravit, aby mi více vyhovoval. Ve volném čase rád chodím s tatínkem na procházky po okolí. Miluji auta a motorky, často jezdíme na automobilové závody nebo výstavy starých veteránů. Taky mám rád zvířata, doma máme několik psů, se kterými trávím spoustu svého času. Rád je češu, hraji si s nimi, chodím na procházky, ale také je často oblékám do zajímavých a slušivých oblečků.
Co bych vám ještě o sobě řekl?? Koukněte se na mé obrázky, které budou od 26. 3. 2021 do 30. 4. 2021 zveřejněny v rámci naší kampaně ve výloze Radniční kavárny.

Toto sdělení je popsáno očima mých blízkých, já sám nemluvím. Letos oslavím 18. narozeniny.

DĚKUJEME dárcům

Děkujeme firmě MORAVEC kvalitní ponožky, KOFOLA ČeskoSlovensko a. s., Bylinková manufaktura, Bylinkový ranč Majoránek s.r.o., Sladké Osoblažsko, s.r.o., sociální firmě Chrpa o.p.s., Městu Krnov a také všem z Dobrovolnického centra Slezské diakonie v Krnově

KONTAKTUJTE NÁS

Dobrovolnické centrum Slezské diakonie v Krnově
SPC N 454/54, Krnov 794 01
tel.: 604 228 199, 733 142 402
email: dobrovolnicikrnov@slezskadiakonie.cz
fb.com/dobrovolnicikrnov
www.slezskadiakonie.cz

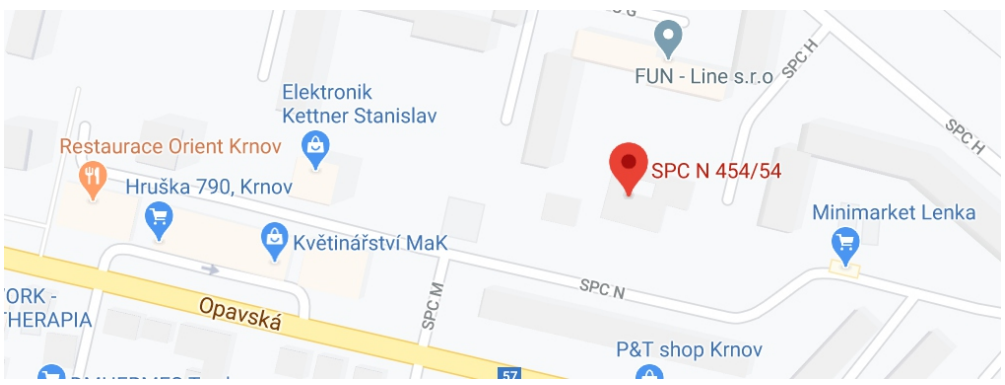

Dobrovolnické centrum Slezské diakonie je finančně podpořeno z dotací Města Krnova, Moravskoslezského kraje, Ministerstva zdravotnictví ČR, obce Osoblaha a Slezské Rudoltice.